

Krvinka

listopad 2017 // číslo 82

DIVADLO JÁRY

CIMRMANA

Fenomenální divadelní
scéna slaví 50 let své
existence

STUDENÁ VODA VS ČLOVĚK

Může být něco lákavého na ledové
koupeli namísto příjemné teplé vody?

BORCI Z NAŠÍ ŠKOLY:

BARČA LIBŘICKÁ

V rubrice Borci z naší školy
Vám představíme úspěšnou
mažoretku Barču Libřickou

POPRVÉ NA PRAXI

Letošní třetí ročníky asistentů odstartovaly svou odbornou
praxi v trutnovské nemocnici. Jaké jsou jejich první zážitky?

Vopelková

Riedlová

Pluhařová K.

Tošovská

Brajtkovičová Karolína

Eliška J.

Kocián

David Sogel

Gregorová

B. Libřická

Jaroslav Sogel

**Redakční rada časopisu Krvinka: Karolína Brajkovičová, Kateřina Gregorová
Eliška Jarošová, Adam Kocián, Barbora Libřická, Kristýna Pluhařová,
Adéla Riedlová, Petra Tošovská, Karina Vopelková, Jaroslav Sogel**

Autor úvodní fotky: Miloš Šálek

www.fotosalek.com

Vtípy posbírala: Adéla Riedlová, 2ZAA

Design a grafika: Eliška M. Jarošová, 2ZL

Korektura textu: Jaroslav Sogel

Datum vydání: listopad 2017

Úvod

Milí čtenáři z řad studentů i kolegů,

držíte v ruce novou podobu našeho školního časopisu Krvinka. V loňském předletním čísle jsem vyjádřil trochu bláhově znějící prosbu, aby se do psaní budoucích čísel zapojilo více studentů. Jaké bylo mé překvapení, když se v září na první schůzce Krvinky sešla celá řada „nadšenců“ s kupou nápadů, jak aktuální podobu časopisu vylepšit. A to jak po stránce obsahové, tak grafické. Prvním pokusem společné práce je právě toto číslo.

V novém kabátu najdete také několik nových rubrik. Pokusili jsme se o něco víc zaměřit na témata zdravotnictví a zdravého životního stylu, a tak si můžete přečíst, jaké účinky může mít studená voda na lidské tělo. Dále vám představíme jeden z největších fenoménů české kultury, a to Divadlo Jára Cimrmana, které před nedávnem oslavilo významné výročí. Z dění na naší škole by Vaši pozornosti neměly ujít postřehy třetích asistentů k jejich prvním týdnům na praxi, stejně jako rozhovor s talentovanou žákyní Barčou a informacím o proběhlých akcích. A protože jsme opravdu chtěli být aktuální, najdete zde celou řadu rubrik zabalených do podzimního kabátu. Ať už jde o tipy na jídlo, nebo třeba na to, jak vylepšit svůj „look“. Tak neváhejte a pusťte se do čtení!

Děkuji tímto celému redakčnímu týmu Krvinky, že se svědomitě popral s vlastními nemalými nároky jak na pestrost článků, tak na termín sepsání článků. Už teď se můžete těšit, co si pro

Vás připravíme v příštím, zimním čísle! 🔥

Jaroslav Sogel

Jaroslav Sogel

Obsah

- 🔥 Divadlo Jára Cimrmana – **str. 4**
- 🔥 Borci z naší školy – Barča
- 🔥 Libřická – **str. 6**
- 🔥 Podzimní móda – **str. 7**
- 🔥 Podzimní beauty novinky – **str. 8**
- 🔥 Studená voda vs. Člověk – **str. 9**
- 🔥 Filmová recenze – Pacific Rim: Útok na Zemi - **str. 10**
- 🔥 Recept: Listový salát s kuřecím masem – **str. 11**
- 🔥 Knížní recenze: Skleněný trůn – **str. 12**
- 🔥 Rozhovor s Mgr. Smetanovou – **str. 13**
- 🔥 Poprvé na praxích – **str. 15**
- 🔥 Absolvent Patrik Till – **str. 17**

PS: Pokud by Vás lákalo podílet se na tvorbě dalších čísel, nebo máte pocit, že Krvince ještě něco chybí, dejte nám vědět! Nejlepší cestou je napsat na facebookové stránky naší školy, kde Krvinka ožívá i mezi jednotlivými čísly. Na facebooku školy nás můžete sledovat a třeba se také podílet na tom, co se objeví v dalším čísle. Těšíme se na Vaše *lajky!*

Divadlo Járy Cimrmana

Pokud vás nadpis tohoto článku nepřinutil automaticky otočit list, pak vězte, že jste jedni z mála, kteří znají geniálním humorem proslulé Divadlo Járy Cimrmana. Bohužel mnoho lidí z mladé generace o tvorbu Ladislava Smoljaka a Zdeňka Svěráka nemá zájem. Spoustu lidí také netuší, že hlavní představitel, génius Járy Cimrman je pouze fiktivní postava, na jejichž životních úspěších byla vytvořena podstatná část repertoáru. Ale v tomto článku vás nebudu zbytečně zatěžovat fakty, které si každý z vás může v případě zájmu najít sám. Naopak se vám zde pokusím nastínit humornou i vzdělávací stránku cimrmanovských her.

Osobně mě k divadelním hrám přivedli mí rodiče, za což jim velmi vděčím. Navštěvování divadla považuji za velmi nadčasovou aktivitu, která bohužel v dnešní době nepatří k těm nejoblíbenějším. A právě svou nadčasovost nám demonstruje ono Divadlo Járy Cimrmana, které 4. října 2017 oslavilo již padesát let od svého prvního veřejného vystoupení.

Předpokládám, že mnoho lidí zná kupříkladu píseň Elektrický valčík, aneb byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud a netuší, že její text zazněl právě v jedné z cimrmanovských her (konkrétně hra Lijavec). A i kdyby vám název této písničky nic neřekl, pak věřím, že alespoň jeden z následujících citátů Járy Cimrmana nevidíte poprvé a troufám si říci, že už vůbec ne naposledy.

*„Nepochválím-li se sám, nikdo
to za mne neodělá!“*

*„Lepší pivo v žaludku, než-li voda na plících!“
„Jsem bezvýhradný ateista, až se bojím,
že mě Pánbík potrestá.“*

Jestliže vám alespoň jeden z citátů, které mnohdy popisují realitu, vykouzlil úsměv na tváři, pak vězte, že takovýto výraz budete mít v průběhu sledování některé z her mnohokrát, ne-li po celou dobu představení, úvodního vědeckého semináře nevyjímaje. Divadlo Járy Cimrmana uchovává tradici takzvaného chytrého humoru, počítá

s chytrým divákem, aneb jak zaznělo z úst Zdeňka Svěráka: „Je to humor počítající se středoškolskými vědomostmi a divák prožívá štěstí, že si na to sám přijde. My mu dáme dva body a jiskra musí přeskočit v jeho hlavě. Je tam tedy dvojitá radost, já jí říkám „aha“ a „haha“.“

A co tedy k Divadlu Járy Cimrmana na závěr? Neodsuzujte něčí tvorbu, jenom protože je to již nějaký ten pátek od jejího vzniku, obzvláště potom, jestliže jste doposud žádnou z těchto divadelních her neviděli. Ono kdybych měla vždy volit jen podle toho, co je v dnešním světě považováno za moderní, pak by se mi mohlo velmi dobře stát, že bych o geniální dvojici Smoljak-Svěrák věděla jen z doslechu a pravděpodobně bych nad nimi jen mávla rukou. Zároveň také vím, že se svými vrstevníky tuto formu zábavy pravděpodobně sdílet nemohu, ne jednou se mi přihodilo, že se na mě při slově „Cimrman“ skupinka lidí jen tázavě podívala a pokračovala v probírání pro ně zajímavějších témat, než je stará česká klasika. Ale i s touto reakcí se musíte jako sedmnáctiletý člověk s poněkud „zvláštním“ vkusem humoru smířit. A jestliže se mezi vámi mladými přeci jenom najde někdo z příznivců Járy Cimrmana, pak nevěšte hlavu nad odsuzováním ze strany vrstevníků a v žádném případě se za tuto zálibu nestyďte, protože nic nevykouzlí větší úsměv na tváři, než když vyslovíte některou z replik a někdo vám na ni spontánně odpoví přesně tak, jak to stojí ve scénáři určité z her. ♡

UKÁZKY Z JEDNOTLIVÝCH HER:

Záskok

PRINCIPÁL odjede na vozíku do zákulisí a napovídá: V Českých Budějovicích by chtěl žít každý.

PRÁCHEŇSKÝ: Cože?

PRINCIPÁL přidá na hlas, takže ho i publikum zřetelně slyší: V Českých Budějovicích by chtěl žít každý!

PRÁCHEŇSKÝ: To jsem blázen, člověče. Zkuste to z druhé strany.

PRINCIPÁL přejede přes jeviště a opakuje z druhé strany: V Českých Budějovicích by chtěl žít každý.

PRÁCHEŇSKÝ: Že v Českých Budějovicích by chtěl žít každý? Všichni mistra s úlevou chválí, jak přesně to řekl.

PRÁCHEŇSKÝ: Co je to za blbost? Byl jste někdy v Budějovicích?

PRINCIPÁL: To je replika, mistře. Kterou jsem namátkou vybral.

PRÁCHEŇSKÝ: To já slyšel, už když jste byl támhle, ale nechtělo se mi věřit, že byste říkal takovej nesmysl.

Panstvo, na Budějovice já mám ty nejhorší vzpomínky. Bude potom večere?

ČESKÉ NEBE

KOMENSKÝ: V každém případě by to měla být žena.

Karle Havlíčku, co ty soudíš

o Boženě Němcové?

HAVLÍČEK: Němcová? Nejlepší volba.

HUS: To myslíš vážně, bratře Karle? Víš, jaké dopisy

posílala svým milencům?

HAVLÍČEK: TO nevím.

HUS: Tak to by sis početl! A to už byla vdaná!

PRAOTEC: Ted jsem si zrovna půjčil pěknou knížku. A taky ji napsala ženská: nějaká

Maryša. Je to tragédie o bratřech Mrštíkovi. Jsem teprve na začátku,

ale vypadá to, že ten jeden Mrštík zabije toho druhého Mrštíka.

SVATÝ VÁCLAV: TO se bohužel mezi bratry stává.

VYŠETŘOVÁNÍ ZTRÁTY TŘÍDNÍ KNIHY

ŘEDITEL: My se tady s vámi moc mažeme. A to je chyba. Člověk s vámi jedná jako otec a vy si toho nevážíte.

Vždyť já vás mám rád!!! Proč myslíte, že tady na vás řvu?!

UČITEL: Nezneužívejte dobrého srdce pana ředitele. Jste přece rozumní chlapci!

ŘEDITEL: Rozumní chlapci! Toto jsou rozumní chlapci!? Vždyť je to tu jeden vedle druhého samý debil nebo blbeček! Vždyť se podívejte! (Ukazuje do zasedacího pořádku.) Debil - blbeček, debil - blbeček, debil - blbeček, debil - blbeček, debil - blbeček! Akorát tamhle vzadu - to je snad jediná výjimka - sedí dva blbečci vedle sebe!

KATEŘINA GREGOROVÁ

Svůj život momentálně dělím mezi studium, sport a volnočasové aktivity. Do budoucna bych se ráda věnovala studiu medicíny nebo farmacie, ostatně to je také důvod, proč po škole základní moje kroky směřovaly na střední školu zdravotnickou. Ve volném čase mi skutečný odpočinek přináší sport, čas strávený s rodinou a přáteli nebo poslech hudby.

ZDROJE

<https://i1.wp.com/kesky.cz/>
<https://www.denik.cz/>
<http://ujezd.slm.cz>

BORGI

Z NAŠÍ ŠKOLY

Nikdo vlastně pořádně neví, co za studenty je na naší škole. Proto vznikla i tato rubrika, která by měla představit pár těch studentů, co něco dokázali, a o kterých se moc neví. A věřte, že na této škole jich není málo. Každý z nás je totiž něčím výjimečný, ojedinělý a zasloužil by si, abychom o něm napsali pár řádků

Barča je studentkou třetího lycea a málokdo ví, že je členkou jednoho z nejlepšího týmu mažoretkového sportu na světě. Ano, na světě. Společně se svým týmem získala dvojnásobný titul mistryně světa.

Jaká byla cesta za titulem a jaké byly tvé první pocity?

Tak musím říct, že pro všechny to bylo hrozně moc náročné. Pro nás byl obrovský úspěch se na takovou soutěž vůbec dostat. Naše výsledky, zejména v batonu(hůlka), byly jak na houpačce. Na finále v ČR jsme ale skončily třetí a tím si zajistily postup na MS, které se konalo v Porečí (Chorvatsko). K tomu jsme přidaly postup s pom (třásně), když jsme MCR vyhrály.

První pocity si vlastně vůbec nevybavím. Byla jsem totálně mimo. Nebyl to splněný sen, protože o tomto se mi ani nezdálo. Slzy tekly proudem a nešly zastavit. Kdo tohle nezažil, vůbec neví, o čem mluvím. Konkurence byla největší, co jsem zažila, a hymna hrála jen nám. Tady mi došlo, že ty roky stály za to. Největší dík samozřejmě patří mé trenérce a takové druhé mamce, Janě Šichové.

Kromě vlastních tréninků se věnuješ i trénování malých mažorettek, je těžké to skloubit dohromady?

Je to časově o dost náročnější. Pomáhám s trénování dvou věkových kategorií a opravdu to vyžaduje spoustu času navíc. A škola se u mě trochu posouvá na druhou kolej. Ale ani jedné minuty, které jsem jim obětovala, nelituju. Těžké jsou ale i závody, musím se věnovat jim a zároveň svému výkonu. Musím říct, že mě to stojí spoustu sil, hlavně těch psychických. Ale výsledky ty holky mají úžasné a

jsem na ně hrdá. Právě na MS, kdy získaly dvakrát titul vicemistryně světa, jsem věděla, proč to dělám.

Jaké jsou tvoje další cíle a plány?

Každý rok mám před sezonou spoustu cílů. Tím největším je asi pro všechny obhájit tituly z loňského MČR a postoupit na ME a MS, které se bude konat v Jihoafrické republice. Pro mě je i cílem uspět na domácím Mistrovství Čech, které se bude konat v květnu. Hrozně moc se těším, až nám sezona zas vypukne.

Spoustu lidí si myslí, že jsou mažoretky tanec, jaký k tomu máš ty názor?

Jednoznačně sport. Kecky o tom, že je to jen pochod a točení, mě dostávají do nepříčetnosti. Lidé mají o mažoretkách neuvěřitelné předsudky. Ale tento sport udělal za poslední dobu neuvěřitelný posun dopředu. Je náročné zkoordinovat nohy, ruce, zbytek těla i mysl. I hlava hlava nám při sestavě musí fungovat na 150%. Je to kolektivní sport a za chyby jedné jsme potrestány všechny. Konkurence roste každým rokem a obstat je velmi těžké. Takže sport! A pro všechny, kdo pochybují, přijďte se podívat v květnu na Mistrovství Čech. 🍷

PÉŤA TOŠOVSKÁ

Jsem obyčejná holka, která ráda pomáhá lidem, proto již třetím rokem studuji zdravotnickou školu. Miluju sluníčko, dobré lidi, hořkou čokoládu a hlasitou hudbu u které nikdo neslyší, že zpívám.

Podzimní móda

Konečně nám končí to hrozné období. Po měsících, kdy jsme hubly do plavek, se můžeme s klidem pořádně nadlábnout. Za huňaté svetry se totiž nějaké ty špičky krásně schovají. Akorát kluci jsou trochu smutní. Pro ně končí období, kdy mohli holkám koukat pod sukni a do hlubokých výstřihů.

Po několika letech se k nám opět vrací móda svetrových šatů. A sama za sebe si myslím, že to je skvělý návrat. Hodí se zejména tehdy, když nevíte, co na sebe, a na obyčejné džíny a svetr zrovna nemáte náladu.

Tip no.1

Tip no.2

Jedním z hlavních letošních podzimních úletů jsou hravé, ponožkové boty. Ponožkové kotníčkové boty se dostaly i do našich obchodů. Jsou elastické a dokonale padnou každé nositelce. Nosit se totiž dají úplně ke všemu – k úzkým i širokým kalhotám, k sukni i k šatům. Tyto boty jsou nyní populární zejména v zahraničí, ale postupem času se dostávají i k nám.

A jaké barvičky teď letí?

Pokud se chcete odvázat a trochu na sebe upozornit, v kurzu jsou vínové, červené nebo tmavě zelené barvičky. Stále ale frčí elegantní černá či šedá. Pěkně vypadají i bundičky s metalickými odlesky, které jistě uvítají odvážné ženy.

Tip no.3

Zima se blíží, a než se definitivně zachumláme do teplého kabátu, jsou tu podzimní bundičky. A co patří mezi největší trendy této sezony? Letecká bunda s beránkem. Nalezneme ji téměř ve všech obchodech a její největší výhoda je, že se hodí úplně ke všemu. Doplnit ji můžou klidně jen jednoduché kalhoty. 💧

ZDROJ
blesk.cz

BARČA LIBŘICKÁ

Jmenuji se Barča Libřická a chodím do třetího lycea. Jsem ráda, že studuji právě a tady a jsem nadmíru spokojená. Jsem členka mažoretkového týmu Nemesis Trutnov a pomáhám s trénováním malých holek. V tuhle chvíli jsou pro mě mažoretky moc důležité. V Krvince se specializuji na módu a recepty.

Podzimní beauty novinky

Je tu podzim a s ním i spousta novinek ve světě kosmetiky. Podzim je období pro spousty barevných experimentů s líčením. Na trh přichází nové odstíny rtěnek, nové paletky očních stínů a novinek na tváře. Objevují se zejména teplé odstíny barev, jako jsou třeba burgundy červená, hořčicová, hnědá, ale i klasická červená zůstává stálíci.

Často se teď k nám dostávají i nové odstíny, pro náš národ neobvyklé, jako je třeba modrá, zelená, tyrkysová nebo různé metalické odstíny a neonky. Myslím si, že to vůbec není od věci občas trochu oživit outfit nějakým výraznějším líčením, pokud je samozřejmě správně barevně sladěno a vytvořeno do určité míry decentně, aby to nebylo v některé společnosti nevhodné.

Nejoblíbenější část celého líčení u nás Češek jsou podle mého názoru rty a s tím spojené rtěnky. U mladší generace obzvlášť, protože mladí se většinou bojí experimentovat s očními stíny nebo neví, jak na ně, a tak raději sáhnou po něčem lehčím. Ideální jsou proto rty, protože rtěnka sluší každé z nás. Je už jen na nás, jaký si vybereme odstín, aby seděl k podtónu naší pleti.

Mám tu pro vás tedy pár kosmetických dekorativních produktů, kterými se můžete inspirovat. Od dostupné drogerkové kosmetiky až po high-end dražší a kvalitnější kosmetiku. Ale pozor, ne vše, co je drahé, může být kvalitní, občas se i v drogerii najdou produkty, které se vyrovnají luxusním značkám. Tak jdeme na to!

Nejprve se podíváme do drogerie mezi hlavně pro nás studenty dostupnou kosmetiku. Značka Essence mě teď na podzim mile překvapila svojí řadou matných rtěnek, kde jsem našla úplně dokonalý odstín pro letošní podzim. Je to odstín 13, který je tmavě fialový a perfektní v tomhle období. Překvapila mě i pigmentace této rtěnky, sice výdrž není zcela dokonalá, ale v poměru cena/výkon obstála skvěle. (cca 100Kč)

Mezi ty lepší a dražší za mě patří od Too Faced melted matte rtěnky, které mají skvělou pigmentaci a výdrž jak při jídle, tak i při pití. Dají se sehnat v Sephoře nebo v různých parfumeriích. Jejich cena je mnohem vyšší než u té Essence, ale jelikož se zde platí opravdu za kvalitu, tak si myslím, že jednou za čas za to ty peníze dát můžeme. (640Kč)

Mezi levnější oční stíny patří stíny značky Nyx. Jsou skvěle pigmentované a drží dobře na víčku, ale je lepší vždy použít nějaký ten primer na oční víčka, prodlouží to výdrž stínů a ty se navíc budou lépe aplikovat. (cca 450Kč)

Drahá a opravdu nádherná paletka je od Urban Decay Naked Heat, která obsahuje spoustu krásných teplých stínů. Má vysokou pigmentaci a celkově Naked paletky jsou vysoce kvalitní, takže je můžu jen doporučit. Obsahuje jak matné stíny do záhybu víčka, tak i třpytivé do středu, popřípadě na celé pohyblivé víčko. (1540Kč)

Nezapomínejte taky na hydrataci rtů předtím, než nanese rtěnku. Teď na podzim a v zimě to bude obzvlášť potřeba. 💧

Děkuji za přečtení a doufám, že jsem vás inspirovala. Těším se u dalšího článku!

Madame Chic

Studená voda

VS.

ČLOVĚK

Představa, že si místo příjemné teplé vody pustíte po namáhavém dni vodu studenou, asi moc lidí neláká. Přesto se však najde řada „bláznů“, kteří nejenže studené sprchy či koupele dlouhodobě provozují, ale dokonce si to nemohou vynachválit. Tyto dva protichůdné názory mě přiměly se zamyslet nad pozitivy a negativy otočení kohoutku směrem k modré, které se vám teď pokusím věcně přiblížit.

VÝHODY

Zesílení imunity – Tělo se totiž snaží vyrovnat tělesnou teplotu výrobou bílých krvinek, čímž se stáváte více odolnými proti bakteriálním i virovým onemocněním.

Lepší cirkulace krve – při sprchování studenou vodou chce organismus udržet orgány v teple, a tak je rozvod krve daleko rychlejší. Tento fakt podporuje správný krevní oběh a celkové kardiovaskulární zdraví.

Lepší svalová regenerace – Díky rychlejší cirkulaci krve pomáhá studená voda odvádět z těla kyselinu mléčnou, která vzniká při velké svalové zátěži.

Dále také studená sprcha snižuje stres, prohlubuje dýchání, po ránu funguje jako přísun energie a večer vám zase může pomoci s usnutím apod.

NEVÝHODY

Je sice pravda, že studená voda vám pomůže k silnějšímu zdraví a imunitě, to ovšem platí leda za předpokladu, že jste zdraví, než vlezete do sprchy (vany). Neboť pokud se vystavíte této proceduře nastydlí nebo jinak onemocní, tak vám to jistě nepomůže, ale spíš uškodí.

Dále se také sprchování studenou vodou nedoporučuje lidem se slabým srdcem či jinými problémy souvisejícími s krevním oběhem nebo vysokým krevním tlakem.

Mimo tyto problémy také není tajemstvím, že proud studené sprchy na tělo není nic moc příjemného, hlavně pro lidi, co něco podobného nikdy před tím nedělali.

Pokud jste text dočetli až sem, nepatříte k té skupině lidí se zdravotními problémy a chtěli byste si na vlastní kůži vyzkoušet pozitivní účinky studené vody. Mám tu tedy právě pro vás několik rad:

Na otužování ať už ve vaně nebo pod sprchou by se mělo jít postupně. Nejprve teplá voda a pak, třeba jen na chvíli, studená voda, avšak jen natolik, abyste to pocítili a zároveň to pro vás nebyl příliš velký šok. Poté můžete postupně „přitvrzovat“.

Dále jestli patříte k lidem se slabší vůlí (jako já) nebo jednoduše víte, že byste to nevydrželi dělat dlouhodobě, tak před otužováním myslte na ty pozitivní důsledky, které vaše snaha bude mít. Stejně tak si vsugerujte, že první okamžik je ten nejhorší a poté se to bude už jen zlepšovat. Také můžete zkusit svůj mozek přesvědčit, že ta ledová voda je ve skutečnosti teplá či horká. 📌

ZDROJE

zdravi.cz
rehabilitace.info

KRISTÝNA PLUHAŘOVÁ

Po ukončení studia na střední škole se chci dát na Filosofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Jakožto psycholog či psychoterapeut snad budu ku prospěchu společnosti. Ve svém volném čase se zabývám hlavně psaním příběhů a cvičením.

FILMOVÁ RECENZE

PACIFIC RIM: ÚTOK NA ZEMI

Stalo se to v roce 2013, kdy na dně Tichého oceánu došlo ke zlomu dvou tektonických desek a vytvoření portálu mezi dimenzemi. Vznikla „Trhlina“, skrz kterou přicházela obrovská kolosální monstra, která připomínala hříčku evoluce. Lidé jim začali říkat „Kaiju“. První vynořený Kaiju zaútočil na San Francisco. Až po šesti dnech se vojákům pomocí raket, tanků a útoků podařilo Kaiju skolit a zničit. Ale půl roku na to přišel další Kaiju a lidé pochopili, že je to pouze začátek. Všichni zapomněli na neshody mezi sebou a soustředili se na nového společného nepřítele. Začali vytvářet obrovské roboty, tzv. „Jaegery“, pro dva piloty, kteří byli propojení přes „Drift“ na úrovni neuronů, kdy jeden pilot ovládal jednu rbotobu hemisféru. Lidé začali vyhrávat, ale podle výzkumů Dr. Hermanna Gottlieba a Dr. Newtona Geiszlera byli první Kaiju pouze nepřátelé nižší kategorie. Kategorie tři a čtyři měly za úkol pouze lidstvo ochromit a prolomit jejich obranu. Až teprve po Geiszlerově propojení s částí mozku vyšlo najevo, že při dalším útoku skrz Trhlinu projdou tři Kaiju najednou, z nichž jeden bude kategorie páté, tedy „Ničitel“. Záměr Kaiju byl kolonizovat Zemi a vyhubit její stávající obyvatelstvo. Nezbyvá než doufat, že někdo brzy přijde na způsob, jak Kaiju porazit a jednou provždy zastavit válečné hodiny... 📌

VŮVCH 1
VÍTE, CO MÁ NAPSANÝ HYPOCHONDR NA HROBĚ?
„Já sem vám to říkal...“

Tento film doporučuji všem fanouškům sci – fi a apokalyptických žánrů. Já osobně jsem byl hodně zaujat atmosférou a scénami, kdy byli Jaegeri uvedeni do chodu, protože velikost, jakou disponovali jak Jaegeri, tak Kaiju, je nepředstavitelná.

AUTOR RECENZE

ADAM KOCIÁN

VIZ STR. 12

Recept

NA LISTOVÝ SALÁT S KUŘECÍM MASEM BUDEME POTŘEBOVAT:

3 lžice bílého jogurtu ● 1 lžička majolky (nemusí být) ● 1 lžička dijonské hořčice ● 2 lžice olivového oleje ● lžice citronové šťávy ● sůl ● pepř ● kuřecí prsíčko ● bylinky ● koření dle chuti ● 2 stroužky česneku ● 3 plátky celozrnného toustového chleba ● olivový olej na krutony a maso ● různé druhy listových salátů (polníček, ledový salát, lollo rosso, dubáček atd.)

POSTUP

Saláty omyjeme a natrháme do mísy. Jarní cibulku nakrájíme na kolečka a přidáme k salátům. V malé misce smícháme bílý jogurt, majolku, hořčici, olivový olej, citronovou šťávu, osolíme a opepříme. Dáme do ledničky rozležet, než doděláme zbytek.

Toustový chléb nakrájíme na kostičky. V pánvi si rozehejeme trochu olivového oleje, do kterého přidáme oloupané a rozmáčknuté dva stroužky česneku. Minutku restujeme, pozor, aby česnek nezhnědl. Potom přidáme kostičky toustového chleba a opékáme za občasného míchání zhruba 5 min.

Kuřecí prsíčko omyjeme a očistíme. Nakrájíme je na větší kousky, které osolíme, opepříme a posypeme bylinkami nebo kořením dle chuti. Poté je orestujeme na troše olivového oleje.

Zálivku vyndáme z lednice, nalijeme do mísy se saláty a zlehka zamícháme. Rozdělíme do hlubokých talířů. Poklademe kousky masa, posypeme krutóny a navrch můžeme nastrouhat parmezán.

AUTORKA RECEPTŮ:

**BARČA
LIBŘICKÁ**
VIZ STR. 7

A co k pití?

Protože k podzimu patří hlavně nachlazení, mám pro vás jeden tip, jak nachlazení vyléčit anebo mu úplně předejít.

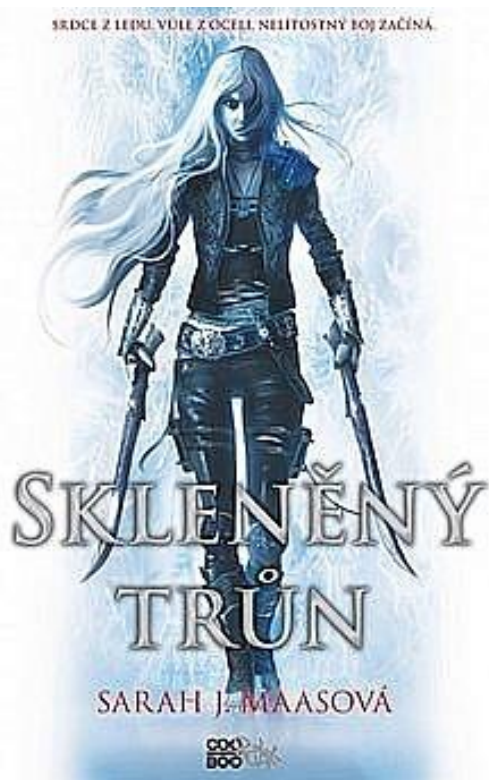
NA ZÁZVOROVÝ ČAJ BUDEME POTŘEBOVAT:

čerstvý zázvor (5cm) ● lžici medu ● jeden citron ● 1l vody

POSTUP

Zázvor oloupeme, nastrouháme a zalijeme převařenou vodou. Po částečném zchladnutí přidáme med a šťávu z citronu. Necháme alespoň 10 min odstát a poté scedíme. Můžeme pít teplé i studené. 🍷

KNÍŽNÍ RECENZE

SKLENĚNÝ TRŮN

AUTORKA: SARAH J. MAAS

Adarlan je krutá, nehostinná země, ve které se na severu, konkrétně na úpatí Ruhnských hor, rozprostírá země Endavier. Tato země je známa jako tábor pro otroky, kteří utrpěli porážku při válce s Terassenem. Otroci jsou odsouzeni k tomu, aby zde do konce svých dnů pracovali v solných dolech. Mezi těmi všemi ponížnými poraženými se ocitla i půvabná dívka jménem Celeane Sardothien. Jenže nebyla tak nevinná, jak se zdálo. Celeana se zde ocitla, protože už v osmnácti letech byla jednou z nejlepších nájemných vražedkyní. Den za dnem zde přežívala pod bičem otrokářů, dokud ji

nenavštívil korunní princ Adarlanského království, Dorian Havilliard. Ten jí nabídl vykoupení jejího života, ovšem pod jednou podmínkou. Má se stát assassinem jeho otce.

Celeaně se ze začátku přiči přistoupit na nabídku, neboť by sloužila tomu samému králi, co kdysi nechal povraždít její rodinu. Nicméně to, že se dostane na „svobodu“, má další daň. Aby se mohla stát královnou pravou rukou, musí se zúčastnit turnaje, ve kterém proti sobě na život a na smrt bojují ti nejlepší vojáci, vrazi a zloději s vědomím, že po každém kole bude o jednoho protivníka méně, protože poražený zaplatí svým životem. Do turnaje vstupuje jako Lillian Gordainová ze strachu, co by se stalo, kdyby se král dozvěděl její pravou totožnost. Vše jde zpočátku tak, jak má. Podstoupení kvalitního výcviku s kapitánem královské stráže Chaolem Westfallem, kterého mnohokrát předčí v bojových dovednostech, vede ke zdokonalení jejích dovedností a první výhry v turnaji jí dodávají odvahy, že má šanci na úspěšné dokončení celého klání. Avšak jednoho dne je nalezeno za velmi záhadných okolností znetvořené tělo jednoho ze zúčastněných. Najednou tak vychází najevo, že Celeana nebude bojovat pouze se svými protivníky, ale i s něčím tajemným a neznámým, co se skrývá v pozadí celého turnaje. ♦

Knížka se mi líbila, protože se odehrává ve věku králů a mečů. Je plná zvrátů a tvrdých situací, a z tohoto důvodu ji také doporučuji trošku starší věkové kategorii. Avšak pro studenty naší školy to budou skvělé chvílky strávené při čtení této knihy.

ADAM KOCIÁN

Jmenuji se Adam Kocián, jsem ze třídy ZL. 2. a budu pro Vás psát recenze na filmy a knihy. Na naši školu jsem se přihlásil, protože bych se jednou chtěl stát doktorem medicíny.

VÍP

2

TŘI STÁDIA SCHIZOFRENIE:

1. Povídate si doma s kočkou
2. Povídate si doma s kytkou
3. Posloucháte, jak si povídá kočka s kytkou

NEBAVÍ VÁS SE UČIT?
TAK SE NEUČTE,
BĚŽTE MAKAT DO PENNY.

Rozhovor s paní Smetanovou

Pro toto speciální první a nejspíše poslední číslo tohoto časopisu jsme si pro Vás připravili rozhovor s paní učitelkou Mgr. Smetanovou, která se v současnosti postupně propracovává skoro ke všem důležitým rozhodnutím a událostem, které zatím zažila. Je učitelkou, matkou čtyř dětí a ovládá více jazyků, než valná většina z nás.

Mohla byste nám povědět, jakou vysokou školu jste vystudovala a co Vás na ní nejvíce zaujalo?

Vystudovala jsem Husitskou Teologickou fakultu na Univerzitě Karlově, obor psychosociální studia (teologie a psychologie). Navíc, pokud člověk studuje teologii, počítá se s tím, že bude ovládat staré jazyky, jako jsou latina a řečtina, proto zde mohu učit latinu. Navíc se pohybuji i v oblasti psychologie.

Jak byste se popsala jako student vysoké školy?

Využívala jsem toho, jak škola funguje, takže jsem byla od ráno do večera na přednáškách, které mě zajímaly, i když někdy přímo nesouvisely s mým oborem (judaismus). Oproti tomu mám pocit, že na střední škole jsem nebyla pilný nebo dobrý žák.

Jelikož jste studovala poměrně netradiční obory, věděla jste už, co byste chtěla po škole dělat?

Tak nějak ano, avšak vždy se mohou plány změnit. Po škole jsem se chtěla přidat k lékařům bez hranic, kteří pomáhají lidem, co jsou zasaženi třeba živelnou pohromou nebo jsou oběti válečného konfliktů a tak.

Celkově se o vás ví, že mluvíte arabsky, můžete nám o tom říct více?

K arabštině jsem se dostala přes svého otce, který dlouhodobě pracoval v Sýrii jako inženýr (je Čech stejně jako zbytek rodiny). Jezdil tam za prací a v momentě, kdy se otevřely hranice, měl snahu mě zprostředkovat výjezd do nějaké země, kde bych si především procvičila angličtinu. Nejlepší možnost byla jet s ním. Studovala jsem na arabské škole, kde se mluvilo jak arabsky, tak anglicky (v té době jsem arabsky vůbec neuměla, a zůstávala jsem zde i bez otce).

Jaký byl váš první dojem z tamní kultury a lidí?

Jednou z první věcí, kterou jsem si uvědomila, byl fakt, že způsob, jak se v Evropě o tamních zemích mluví a jak to tam opravdu vypadá, se naprosto diametrálně odlišuje, a že muži a ženy žijí úplně jiné životy.

„zažila jsem kulturní šok!“

Co jste dělala po ukončení vysoké školy?

Rozhodla jsem se, že se pokusím dostat do nějaké organizace nebo vyzkoušet uplatnit psychologii. A jako kompromis z toho vzešlo přihlášení se jako dobrovolník (osmihodinové směny, pouze status dobrovolník) v Izraeli na

jedné psychiatrické klinice, kde jsem pracovala dva roky například i s pacienty, kteří přežili holocaust.

Víme, že jste se později chtěla dostat k lékařům bez hranic, tak proč z toho sešlo?

Za prvé mě práce zde poměrně nenaplňovala a už jsem neměla takové potřeby někam dále odjíždět. Také už jsem žila ve vztahu, takže se počítalo s tím, že vyjet někam do neznáma by znamenalo určitou změnu pro vztah i život. A rozhodující faktor byl, že když jsem se chtěla do jedné z nemocnic, která byla lékaři bez hranic provozována, podívat, byla vypálena kvůli zveřejnění karikatur proroka Mohameda (zveřejnil je dánský časopis, ale vypálili francouzskou nemocnici). V té chvíli jsem si uvědomila, že arabský svět pro mě není bezpečný a nevím, zda chci vstoupit do organizace, která jim bude pomáhat.

Zažila jste i jiné útoky?

Tak přijela jsem v období druhé intifády, což je obdoba občanské války, akorát proti sobě stojí občané dvou států. Tak, že bojují způsobem sebevražedných atentátů, což znamená, že zde DENNĚ vybuchovaly autobusy, kavárny a podobně. Naštěstí jsem přijela v posledním roce této intrády.

Jak byste popsala rozdíly mezi Izraelem a Sýrií?

Poměrně jednoznačně bych řekla, že Izrael patří mezi demokratické, spíše západní země, s takovou orientální fasádou. Člověk zažije, co je to orient, avšak nepřichází o komfort západní společnosti, což je třeba to, že se žena může jít projít sama, jak v noci, tak přes den, což v Sýrii třeba není možné.

„Rozhodla jsem se vrátit do Čech, provdala se a stala se matkou.“

DAVID ŠRŮTEK

Nemám moc co čtenářům říci o tom, kam plánuji jít, nebo proč jsem na této škole. Prostě se rozhoduji, jak nejlépe umím a zatím to celkem vychází.

Jak jste se dostala k nám na školu?

Po určité době, kdy jsem byla na mateřské (mám čtyři děti), přišla od pana ředitele nabídka, že se shání učitel latiny. No a vzhledem k tomu, že tomu mé vzdělání odpovídalo, jsem si řekla, že by to mohla být zajímavá zkušenost.

Jak se vám začínalo učit a jak jste s touto prací spokojená?

Jelikož jsem neměla předešlé zkušenosti se studenty, musela jsem využít znalostí z psychologie jako je práce s klienty. Především mi velmi pomohl učitelský sbor a zpětná vazba od studentů, kterým nevadilo, že nejsem učitelka (do června tohoto roku) a spíše ocenili určitý osobní přístup.

„Hodně mi pomohl učitelský sbor.“

Nakonec jen, jak se vám líbí ve škole a zda zde plánujete zůstat?

Tak určitě se mi zde líbí, jinak bych tu nebyla. Navíc se rozhoduji velmi intuitivně a brzy jsem intuitivně vytušila, že je zde příjemný pracovní kolektiv i taková atmosféra rodinného prostředí. Také jsem ocenila osobní přístup ke studentům, především když se o nich mluví v podobě křestních jmen, jako by to byli jejich blízcí známí. Jinak pokud mi to zdraví, rodina a vy (směje se) dovolí, tak bych zde ráda pokračovala. Navíc mi školní klid vyhovuje, jelikož jsem předtím spíše zažívala židle lítající vzduchem (směje se). 🍷

Poprvé na praxích

Stejně tak, jako každý rok, jsme my třetíci i letos zahájili odbornou praxi v trutnovské nemocnici. Každé úterý a středu se sejdeme na patře u mikrovlnky a vyprávíme si, co jsme zažili. Například, že v jeslích jsou zlé učitelky, že hematurie (krev v moči) vypadá jako jahodová šťáva, anebo že na chirurgii máme známé. Jedna spolužačka třeba vyprávěla, jak myla pacienta, když jí najednou řekl: „Baru jsi to ty? To jsem já, tvůj strejda.“

Na dětském oddělení jsou tři děti, nás studentů je osm a z toho důvodu mají na ambulanci vše hotové, dokonce i umyté a vyleštěné obrazy. Nezažili jsme jen milé pacienty, ale i ty, kteří se dokáží prát. Pacienty, pod kterými

praskla záchodová mísa, nebo paní, která se narodila ve stejný rok, jako se potopil Titanic.

Praxe nás učí velké trpělivosti (i ty, kteří ji jinak mají na bodě mrazu). Stává se, že pacientku krmíte kašovitou stravou, kterou pacientka kouše, a za hodinu a půl zvládne sníst půlku mističky.

Ale přes to všechno tato práce většinou z nás dělá radost a přináší spoustu pozitivní energie. Je úžasné vidět vděčnost pacientů za něco, co je pro nás nakonec „brnkačkou“. A budoucímu třetímu ročníku bychom chtěli vzkázat: „Ničeho se nebojte. A věřte nám, že se máte opravdu na co těšit!“

JAK PRAXE HODNOTÍ STUDENTI:

„Praxe jsou sice náročné, ale dokážou přinést radost z dobře odvedené práce.“

- Kristýna Mencová, interní oddělení

„Naše praxe v nemocnici v Trutnově trvají už měsíc a půl. Hrozně rychle to utíká, ale ještě nás toho hodně čeká, včetně souvislé praxe na konci tohoto ročníku. Myslím si, že nás všechny moc baví a těší starat se o pacienty. Jsme rádi, že máme možnost být v této nemocnici.“

- Eliška Zelinková, dětské oddělení

„Konečně jsme na praxích, na které jsme čekali celé dva roky. Začátky bývají trochu hektické, hlavně kvůli tomu, že pořád něco potřebujete, ale nevíte, kde to je. Takže se ptáte. Hodně. Ale jakmile začne pravé sestřičkování (prostě všechny věci související s prací sester), je to vážně paráda.“

- Markéta Hrachová, chirurgické oddělení

„Praxe mě přesvědčuje o tom, že jsem si vybrala správně. Vždycky se najde něco, co mě štve anebo nebaví, ale když mě pacient vezme za ruku a poděkuje, tak vím, že to za to stojí. Na interně je to dost náročné, ale asi jde jen o zvyk.

První dny se mi zdály hrozné, ale teď, po šesti týdnech, jsem si zvykla na to, jak to tam chodí a ani se mi nechce pryč.“

- Sára Maxová, interní oddělení

„Šlamastyka.“

- Barbora Bažantová, chirurgické oddělení

JAK PRAXE HODNOTÍ UČITELÉ:

„Studentky se do práce na oddělení zapojily s chutí a nadšením. Zpočátku to pro ně bylo velmi náročné, ale nyní po čtyřech týdnech vidím velké zlepšení. Pozitivně hodnotím jejich vztah k nemocným, chuť a snahu jim pomoci a zmírnit jejich potíže.“

- Eva Havelková, interní oddělení

„O nástupu na praxi jsme se studenty hovořili hojně už v loňském roce jak v ošetrovatelství, tak v psychologii. Myslím, že jejich obavy byly daleko horší, než nakonec ukázala praxe, a mnozí z nich si oddechli. O dojmech z praxe spolu diskutujeme každý týden a já na nich vidím, že je to baví a těší se, i přes to ranní vstávání. A co jim ještě praxe přinesla... „ten týden tak neskutečně utíká!“ 😊💧

- Libuše Kotyková, chirurgické oddělení

**AUTORKY ČLÁNKU:
SÁRA MERTLÍKOVÁ A
KLÁRA MARŠÍKOVÁ
3ZA**

Ne každý se vydá po dokončení střední školy na vysokou školu. Možností, kam se vydat, je mnoho, a možná proto nevíme, co po ukončení studia chceme dělat.

Bývalý student Vyšší odborné školy zdravotnické a střední zdravotnické školy v Trutnově s námi udělal rozhovor o svých zkušenostech a zážitcích ze studia. Patrik Till (20) promluvil o svých úspěších z bench pressu, o studiu na zdravotní škole i tom, co plánuje do budoucna. Patrik povzbuzuje dnešní studenty, aby se nevzdávali a šli za svými sny přes překážky jako právě on.

Proč jsi se tehdy rozhodl jít na zdravotní školu? Dala Ti škola něco do života?

Podle mě, tak jako většina lidí, se kterými jsem měl ve škole to štěstí se seznámit nás pojilo to, že jsme rádi pomáhali lidem, alespoň proto jsem si zdravotní školu vybral a také z důvodu, že ve zdravotnictví jsem viděl jistotu práce. Je to totiž obor, který je pro společnost nepostradatelný. Když jsem tehdy chodil na základní školu, chtěl jsem být zubařem, jelikož jsem měl vždy ze zubařů strach, říkal jsem si, že bude asi nejlepší volba si třeba dělat zuby sám a nepůsobit si tak bolest vznikající například z vrtání zubů. Dost pro mě byl také motivující fakt, že je v České republice zubařů nedostatek.

nelituji. Ze školy jsem si odnesl mnoho zkušeností. Předměty jako biologie člověka se mi nyní hodí ke sportu, kterému se věnuji, jelikož úspěch je stavěný hlavně na tom, jak moc dobře znáte a porozumíte svému tělu apod. Na anglický jazyk jsem měl to štěstí na naší báječnou třídní paní Mgr. Leu Janákovou, která mou angličtinu posunula na takovou úroveň, že při cestování v zahraničí mi nedělá problém se domluvit. První pomoc se mi velice hodí v mém zaměstnání, jelikož se často setkávám se zraněnými nebo jiným způsobem ohroženými lidmi na zdraví. Ke každému předmětu bych opravdu měl co psát, ale to by vás už nebavilo číst.

Během studia jsem se nasměroval úplně jiným směrem než jsem měl v plánu.

PATRIKOVY ÚSPĚCHY

2015 - Mistr České republiky ve váze do 90kg
 2016 - Mistr Evropy ze Severního pólu Finska ve váze do 100kg, Vicemistr světa ze Srbska ve váze do 100kg
 2017 - Bronzová medaile z MISTROSTVÍ SVĚTA ve váze do 110kg + Vítěz Extrifit a Bohumín cupu

Nicméně výběru střední školy v žádném případě

Byl pro tebe bench press na škole překážkou? Bránila Ti škola k úspěchu?

V prvním ročníku jsme před Vánoci v době tělesné výchovy pravidelně navštěvovali posilovnu na Nivách. Těsně před prázdninami se uskutečnil závod mezi studenty zdravotní školy, takový přátelský závod v bench-pressu. Tehdy jsem soupeřil o první místo s panem učitelem Petrskovským, kdy štěstí stálo na mé straně a zvedl jsem asi jenom 100kg a pan učitel o pár kg méně. Takže tohle byl pro mě

takový impuls se tomuto sportu dál věnovat. Vždy jsem to dělal jen pro zábavu, nikdy bych si nemyslel, že bych se tomu po 4 letech věnoval profesionálně. Škola mě v tomto sportu nijak neomezovala, ale víte já když se něčeho chytanu, dělám to víc jak na 100%. Když ještě navíc škola průměrně končila v 15 hodin tréninky mi začínali okolo 18 hodiny a končili okolo 20 hodiny. Autobusové spojení není úplně nejlepší a dojíždíte každý den 25km, tak přijedete domů kolem půl jedenácté a můžete jít rovnou spát. Učení jsem se tedy věnoval po cestě autobusem, nebo po škole, ale kolikrát jste z tréninku tak unavení, že usnete i po cestě, a tak to bylo pro mě dost náročné, ale i tak jsem bojoval. Samozřejmě každý máme nějaké problémy a ty nás dělají silnějšími. Nemluvím o tom, když byly tréninky před školou i po škole, to bylo vůbec složité. Myslím si, že učitelé věděli, že jsem byl sportem pohlcen, někteří si zase mysleli, že se jen poflakuji, ale tak to nebylo, a i když to nevypadalo, škola pro mě byla prioritou. K čemu by mi bylo závodění, kdybych neměl alespoň středoškolské vzdělání.

Po dokončení studia se dále věnuješ bench pressu. Co stojí za tvými skvělými úspěchy?

Jak jsem již zmiňoval, tento sport mě maximálně pohltil a naplňuje mě od chvíle, když jsem poprvé přišel do posilovny a vážil jsem sotva 60kg jsem byl samouk. Četl jsem hodně knížek o správném provádění cviků apod.

Nicméně po nějaké době jsem potkal pár lidí, kteří se mě ujali. Jako poslední byl právě Vlastimil Kužel, který má obrovské zkušenosti v tomto sportu. Takže tomuhle člověku patří obrovské díky. Dále rodina, která mě podporuje hlavně psychicky, protože jet na mistrovství Evropy, soutěžit s evropskou špičkou je minimálně na nervy

a mít u sebe někoho, kdo je tam s vámi je uklidňující. A v neposlední řadě sponzoři, bez kterých bych se takových závodů nemohl zúčastnit, největší díky patří Martinovi Doulíkovi a týmu EXTRIFIT.

Plánuješ jít na vysokou školu?

Vysokou školu zatím v plánu nemám. Uvidíme, třeba mě to časem chytne, ale v tuhle chvíli ji vlastně ani nijak nepotřebuji.

Co by si vzkázal dnešním studentům?

Dělejte to co vás baví. Pokud máte sen, jděte tvrdě za ním a nenechte se od něj odradit. Pokud uděláte chybu, poučíte se z ní, o to budete příště více chytřejší a ostražitější. Hlavně si nenechte od nikoho snižovat své ambice, slabí lidé to dělají ze strachu, že je jednou přerostete. Učte se, na střední škole pro to máte ty nejlepší podmínky! (Když zrovna neděláte sport, nepodnikáte a nemáte spoustu brigád tak jako třeba zrovna já) děkuji vám za pozornost. 💧

AUTORKA ČLÁNKU

**PĚTA
TOŠOVSKÁ**

VIZ STR. 6

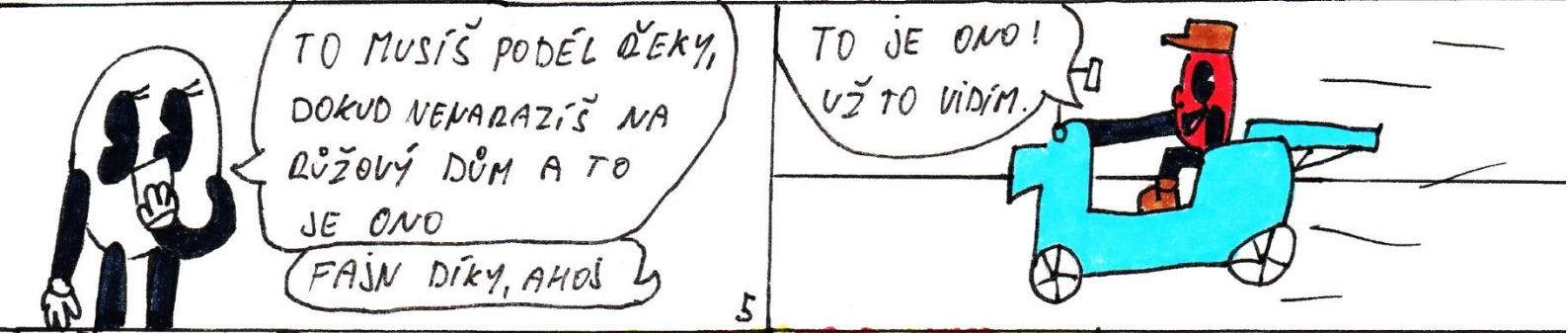
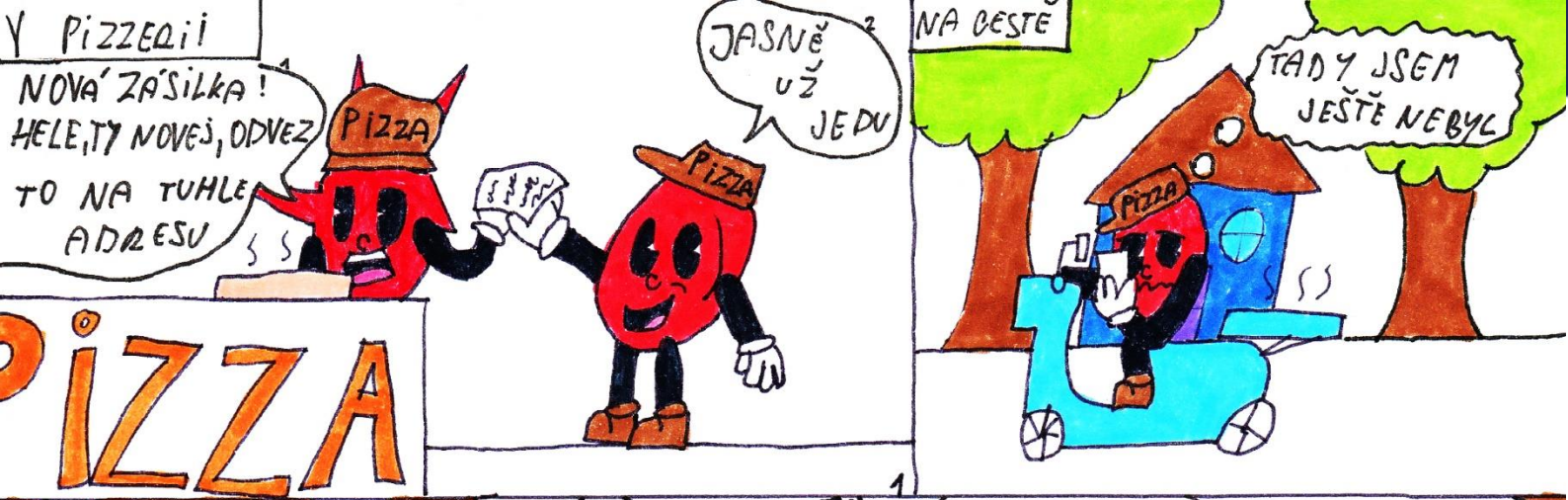
VIP

3 U ZUBAŘE:

"Chcete injekci na umrtvení zubu nebo helium?"

"Cože, helium? To mírní bolest?"

"Ne, ale až budete rvát, bude to přča!"

Scénář: Kristýna Pluhařová
Ilustrace: Karolína Brajkovičová

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA ZDRAVOTNICKÁ A STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA TRUTNOV

<https://www.facebook.com/Vyšší-odborná-škola-zdravotnická-a-Střední-zdravotnická-škola-Trutnov-363829553662307/>

Akce školy

DEN JAZYKŮ

Jako každý rok, tak i v tomto školním roce proběhl den jazyků. Ovšem letos s menší změnou. Naši učitelé si připravili pěkné dopoledne a měli jsme dvě návštěvy, které nám povídaly pár zajímavostí. První přednáška byla s Grace, která prezentovala svou rodnou zemi, Kanadu. Zábavné, ale přesto náročné chvíle jsme pak strávili v týmu, kde jsme luštili velký kvíz. Přes sto otázek na různá témata nám na chvíli opravdu zavařilo mozky. Po náročném uvažování jsme si šli odpočinout a pokusit se uniknout z učebny češtiny! Jako poslední jsme měli setkání s návštěvou z Nigérie. Mně osobně se nejvíce líbila. Všem u jsem rozuměla, což bylo fajn, navíc přednáška byla vtipná a dověděla jsem se spoustu nových věcí! Nevím, jak vám, ale mně nejvíce utkvělo v hlavě „it's ok“ a „pivo“. Jsem zvědavá, co se bude dít za rok!

DMB

Pondělí 23.10.2017 se studenti DM - Bulharská vydali se svými vychovatelkami do ZOO Dvůr Králové nad Labem. Návštěva Zoo se nesla v duchu podzimu s názvem "TÝDEN DUCHŮ V ZOO". Všichni si to náramně užili!

DMR

Ve čtvrtek 19.10. proběhla v DM R.A. Dvorského již tradiční přednáška a beseda pro nové první ročníky na téma "Jak se mám učit?" Ten správný přístup a elán jim sympaticky předala paní učitelka Zástavová, a tak se můžeme klidně těšit na brzké listopadové čtvrtletí a úspěchy našich prváků! Držíme všem palce, i když víme, že to zvládnou!

AKCE S KROUŽKEM PP

Ve čtvrtek 19. 10. 2017 si kroužek první pomoci ve spolupráci s Ondřejem Těžkým - Heavym - a s absolventy klubu instruktorů připravil dvě záchranné akce. Záchranné týmy byly složeny z prváků, druháků a také třetáků. První akce byla nachystána v okolí Dvoračky se třemi zraněnými (hematom na břicho, odřeniny v obličeji a otevřená zlomenina). Druhá akce se nacházela nedaleko v lomu. Skupina patnácti opilých, zavalených nebo ztracených lidí, byla v ohrožení života. Ještě štěstí, že zpěv opilých přivolal skupinu zachraňujících. Jako bonus k rychlému stmívání museli záchranáři bojovat s ohromnou mlhou a panem učitelem Sogelem, který hledal svého kamaráda Mikuláše (aby záchranci posléze zjistili, že Mikuláš je žlutá plyšová kachnička). Týmu se podařilo úspěšně transportovat raněné až k sanitce a tento zásah můžeme opět přidat k nezapomenutelným zážitkům!

KARINA VOPELKOVÁ

Na zdravotní školu do Trutnova jsem šla, protože škola na mě působila velmi dobře a mohla jsem být na internátě. Líbí se mi práce s lidmi, rada jim pomůžu a zlepším jim den. V jednu chvíli neřešíte své problémy ale jejich. Je to pro mě druh odpočinku a úlevy, i když je to práce náročná. Do krvinky přispívám články o událostech a aktivitách, které proběhnou nebo už proběhly.